

Радош Рануш

„СЛИКЕ ИЗ УМЕТНОСТИ“

Изложба слина Зорана Павловића у галерији
Народног музеја у Краљеву

Ово је стање у коме историчар уметности не одустаје. А то не смета. Овде је освежена драж препознавања или боље, откривања онога што смо толико пута пре видели: познати гестови, ставови покрети, групе, наговештени или камуфлирани, носе огромно наслеђе прохујалих мисли, идеја, одређења, начина живота.

Тек да се потврди обавеза и потреба наслеђа.

Да се установи континуитет.

Да се мисли другачије на познатим основама.

Ликовно промишљање као начин самоодређења и израза је начин, знак, интелектуалне потребе. Време Енформела дефинише овог сликара као прилично особеног али и битно одређеног у значењу и будућем трајању. Сви каснији напори и наглашено спора еволуција недвосмислено задржавају карактер поменутог исходишта. Задњих петнаестак година то је као:

извлачење свилене нити
илустровано знање
строго контролисана

емотивност

О слободи и храбрости. Старији и искусни људи другачије су и слободни и храбри. Одричање од пренаглашености наводи на искричаво препознавање, блескове у виду наговештаја кроз хитар потез, необичан звук, дрксу и деју. Ако замеримо превелику уздржаност вероватно и нисмо у праву. То чини младост у нама и нестрпљивост. Пред чијењом огромности људског духа и његових творевина појединачна реакција у виду скромности је вероватно и највише што се сме допустити. Једино је младости допуштено више. Ограничење као начин пре корачања. Старост је опрез и мудрост.

За изложене слике, дело З. Павловића недовољна је посматрачева спонтаност. Суочени смо иначе с досадом, замором, нервозом. У приближној мери у којој сликар ангажује своја знања искуства, опрезности, стрпљивост и пажњу. Посматрач наилази на исту обавезу што публику ових слика одмах дели до неспоразума, најчешће су то добре слике које нам се не допадају. Акварели већег формата су изгледа срећнији начин премештавања јаза између ове сензибилности, естетског става и просечној спремности публике.

Смета ли што је све контроли-
сано: цртеж гачан, обојеност из
уџбеника, компезација препору-
чена, хармонија доказана, тема
утврђена. Где је овде инвентив-
ност? Одговор је свакако у сте-
пену ослобођене индивидуално-
сти чија снага треба да је изнесе
испод наслага колективног као
сагледаног и уваженог. А за исто
онет исти захтев и за нас ко-
ји процењујемо.

Поздрављају нас слике Зорана
Павловића које задовољавају а
више непријатно подсећају и пи-
тају: шта је с нашим знањима,
искуствима, уверењима, потреба-
ма, самосвешћу и др.

Украс који се побунио против
соцствене судбине.

ПОВЕЛА
ОК ПОВРА

"ПОВЕЛА ОК ПОВРА"

Украс који се побунио против
соцствене судбине

Украс који се побунио против
соцствене судбине

Украс који се побунио против
соцствене судбине